

15. För nämnda flottens fopparsport En hop skildade
svenner, Rådsmannen från Baldurs ort, Helt trogne Mayris
wänner, Med dragna pampar sodo wäst, Att ingen skulle
slutwa På flottens sammetsklädda prast, En blanka slöwer,
slutwa.

16. Men tänk, så bliska som de här Med bleka anlet
sodo Och hotade med blankt gewär, Eda rog' de dock till
gedo, Att gamle gudben ledde mig I deras förmat dora,
Der ett ungt Lejon rodd' sig Ett frokoststort stot att stora.

17. Jag dåpnad' nu långt mer än förr, Men sträcktes
ändå mera, När gudben läste på en dörr Att flera släkt
stora; In för densamma war en sal, En sal för alla salar,
Der inne lusten war helt swal, Och lusten som i dalar.

kommen, Hwarest, när såsom min person Af Antet blef
förnummen, Mig dinstades en locklig fart Till Swenska sum-
gens länder, Det jag och uppsteg för en art Af Sweriges
trogna wänner.

44. Men när jag se'n wid pass tre mil På wagn från
skaden humnit, Kor en af sex, lifsom en pil, Förut, den se'n mig
wunnit; Han kom tillbaka, lade on, Och sporde hwad jag
förde För lustigt nytt till Sweriges land, Som ryssa kronan
förde.

45. Jag wiste'n af rätt temlig fort, Men föra hans dra-
goner De rockte mig af wagnen bort, Utskinnige pultoner,
Och reswo till sig allt hwad som På wapper war uppskrifwit,
Der jag helt troget handlat om Hwad Swerige nyttigt blifwit.

46. Sen sporde han mig åter till Hwad mera nytt jag
hade; Jag teg derpå, förbittrad, slit, Då annan en strax
lade Mig genom huswand med ett lod, Eda att jag nödgad's
falla; Min slår för bort, mitt hjerterlod Och frastet bleswo
alla.

47. Se'n högg de mig tem från tem, Bäst hjertat i mig
piska; Men orsak har derimma dem, Som, utan till att
slicka, Hördadde sluta mig ihjäl Med elsfwa pistoler, Den
roste, nu han ligger här För Swenska Tolf Caroler.

48. Och slädes bar offoldigt jag För omän misstränke
blifwit, Och bar för samma sett min dag Och måst gwis-
tera lifwet; Min slår war ännu aldrig ora På rassa lesta-
rinnan, Dock ropas mig som björn och warg Handterat
därutinnan.

49. Och uppå ett förredigt såst Man mitt porträtt ut-
sände, Eda att det skulle falla läst Mig så hwar jag anlände;
Nu bad' de då sin dinstan nått, Dock kan det mig hugswala,
Jag wet min konung detta stot Lär ofelbart betala.

50. Men, Sinfier, hör! den sike Carl Till honom derpå
sade: Säg, slår du ej som tapper Carl Dig wärja för slit
stade? — Nej, sade han, de råfwat bort, Com tjuftwar, wa-
pen mina, Och gjorde se'n processen fort, Och glömde mig
att pina.

51. Nu, sad' kung Carl, wi såga kan, Det hjertligt of-
förtroet, Att en så hurtig Carl och man Eda hårda isar

Med underdånig lust och rop, Den, som så wäl regerar
Jag snappat minna bänker bop, Och wärdslust gämlig
Jag släddat der och bänker bop, Och wärdslust gämlig
84. En gudadust fringhwadswad, Och allad bjeran nibe-
Kroner.

85. En gudadust fringhwadswad, Och allad bjeran nibe-
Kroner.

86. En gudadust fringhwadswad, Och allad bjeran nibe-
Kroner.

87. En gudadust fringhwadswad, Och allad bjeran nibe-
Kroner.

88. En gudadust fringhwadswad, Och allad bjeran nibe-
Kroner.

89. En gudadust fringhwadswad, Och allad bjeran nibe-
Kroner.

90. En gudadust fringhwadswad, Och allad bjeran nibe-
Kroner.

91. En gudadust fringhwadswad, Och allad bjeran nibe-
Kroner.

92. En gudadust fringhwadswad, Och allad bjeran nibe-
Kroner.

93. En gudadust fringhwadswad, Och allad bjeran nibe-
Kroner.

94. En gudadust fringhwadswad, Och allad bjeran nibe-
Kroner.

95. En gudadust fringhwadswad, Och allad bjeran nibe-
Kroner.

96. En gudadust fringhwadswad, Och allad bjeran nibe-
Kroner.

97. En gudadust fringhwadswad, Och allad bjeran nibe-
Kroner.

98. En gudadust fringhwadswad, Och allad bjeran nibe-
Kroner.

99. En gudadust fringhwadswad, Och allad bjeran nibe-
Kroner.

100. En gudadust fringhwadswad, Och allad bjeran nibe-
Kroner.

101. En gudadust fringhwadswad, Och allad bjeran nibe-
Kroner.

102. En gudadust fringhwadswad, Och allad bjeran nibe-
Kroner.

103. En gudadust fringhwadswad, Och allad bjeran nibe-
Kroner.

104. En gudadust fringhwadswad, Och allad bjeran nibe-
Kroner.

18. Omkring ett präktigt slöwerbord Tolf Swenska Car-
lar suto, Com talte inte många ord, Men tunga miner
giuto; De äro såga gamle ut, De fyra innet spåde, De
förra, som de, dock förra från werlden gjort astråde.

19. Den Mionde i denna rad Tofv's ha ett hastigt
änne; Den Lionde sågs djert och glad, Med mod i bröstet